

[Wilhelm]

Der er i forvejen mange områder, hvor ordensmagten får eller tiltager sig større og større beføjelser.

Når jeg derfor bliver bekendt med ulovlig brevåbning, må jeg nødvendigvis protestere skarpt.

Sidste del af spørgsmålet er foranlediget af, at modtagerens indsigelse mod det passerede blev besvaret af fængselspersonalet med, at noget sådant sker ret ofte.

Besvarelse (9/7 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Justitsministeriet skal i anledning af det stillede spørgsmål oplyse, at der ved cirkulære af 13. september 1978 er fastsat nærmere bestemmelser om varetægtsarrestanters adgang til brevveksling m.v. Det fremgår af det nævnte cirkulære, at breve til varetægtsarrestanter fra bl.a. medlemmer af folketinget ikke skal gennemlæses, selv om varetægtsarresten er isoleret. Kun hvis det skønnes nødvendigt for at sikre, at brevet hidrører fra den pågældende afsender, kan kuverten åbnes i overværelse af adressaten.

I den foreliggende sag har Københavns fængsler oplyst, at det konkrete brev ved en fejltagelse ikke straks ved modtagelsen blev udleveret til den rette adressat.

Københavns fængsler har beklaget den skete fejlekspedition, og man har over for personalet indskærpet bestemmelserne om breve til varetægtsarrestanter fra medlemmer af folketinget.

Justitsministeriet kan tilslutte sig det anførte.

Til statsministeren (20/6 79) af:

Gert Petersen (SF):

»Er statsministeren enig i den konklusion, som EFs energiministermøde den 18. juni mundede ud i, nemlig at »uden kerneenergi vil der ikke være nogen mulighed for økonomisk vækst i industrilandene i de kommende årtier... sætses der ikke hårdt på nye nukleare programmer, vil den internationale økonomiske orden endog kunne trues«, – og hvilke konsekvenser drager statsministeren i øvrigt af denne udtalelse?«

(Spm. nr. 1102).

Begrundelse.

Ifølge Politiken den 19. juni er EFs energiministermøde mundet ud i en udtalelse om kategorisk nødvendighed af atomkraft som energikilde. Udtalelsen synes oven i købet at have fået en meget bombastisk udformning. Efter Politikens referat at dømme har Danmark tilsluttet sig denne udtalelse. Hvis det er rigtigt, må man konkludere, at Danmarks politik på dette område – hvor man hidtil har gjort anvendelsen af atomkraft afhængig af en løsning på sikkerheds- og affaldsproblemerne – er blevet afgørende ændret. Sæt nu, at disse problemer ikke kan løses. I så fald truer den danske regering altså den internationale økonomiske orden, at dømme efter dens eget udsagn.

Det er svært at tage dette alvorligt. Men oven på erklæringen fra energiministermødet er det også svært at tage regeringens officielle atomkraftpolitik alvorligt. For den burde jo indebære, at regeringen seriøst beskæftigede sig med et alternativ til atomkraft, hvis den til sidst – efter den endnu uafsluttede undersøgelse – må erkende, at sikkerheds- og affaldsproblemerne er uløselige, og at den derfor i den aktuelle situation ville sige nej til at underskrive erklæringer som den, der netop er kommet fra energiministermødet.

Besvarelse (29/6 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den tekst, som Gert Petersen refererer til, er teksten til et memorandum, som af det franske formandskab fremlagdes til drøftelse på energiministermødet den 18. juni 1979.

Under drøftelserne på dette møde blev det fra såvel hollandsk, italiensk og tysk som dansk side tilkendegivet, at det i en eventuel Fællesskabsudtalelse om kernekraftsspørgsmål måtte understreges, at kernekraft kun kan anvendes under betingelser, der garanterer befolkningens sikkerhed.

Denne holdning er afspejlet i formandskabets konklusioner fra det europæiske råds møde i Strasbourg den 21.-22. juni, hvori det netop fremhæves, at kernekraft kun må anvendes under betingelser, der garanterer befolkningens sikkerhed. I denne forbindelse anføres det, at sikkerhedsspørgsmål hører under de nationale myndigheders ansvarsområde, men at det eksisterende bilaterale og multilaterale samarbejde bør udvides og styrkes.